

รายงานนวัตกรรมทางการศึกษา

“ACTING Model”

นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทย

เชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาขานาฏศิลป์)

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นางสุวนา ชัดเงางาม
ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ชื่อเรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้ศึกษา สุวนา ชัดเงางาม
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพุทธิโสภณ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

บทคัดย่อ

“ACTING Model” เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทฤษฎีการเรียนรู้แบบโครงการ (Project-Based Learning) นวัตกรรมนี้สร้างขึ้นโดยผ่านกระบวนการ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ A (Art-based Learning: การเรียนรู้บนพื้นฐานศิลปะ) C (Collaboration: การทำงานร่วมกัน) T (Thai Cultural Identity: อัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทย) I (Innovation: ความคิดสร้างสรรค์) N (Narrative-based Project: การเล่าเรื่องเป็นฐาน) และ G (Goal-Oriented Learning: การเรียนรู้แบบมุ่งเป้าหมาย) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตาม ACTING Model 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน 3) แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการศึกษาพบว่า 1) “ACTING Model” ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง การทำงานร่วมกัน และการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทย นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทย ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการทำงานเป็นทีม 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม “ACTING Model” มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.53 และค่าเฉลี่ยในรายชื่อที่มีค่าสูงสุดคือ นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.69 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” นักเรียนสามารถ ศึกษาความรู้ด้วยตนเองก่อนที่จะฝึกปฏิบัติและในระหว่างฝึกปฏิบัติครูจะคอย ชี้แนะในจุดที่นักเรียนบกพร่องและคอยให้กำลังใจนักเรียนในการฝึกทำท่าต่าง ๆ จนนักเรียนเกิดความชำนาญจึงทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานและเป็นกันเอง ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้นและทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

นอกจากนี้ ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่า “ACTING Model” ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น มีความมั่นใจในการแสดงออก และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ การพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมโครงการทำให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการสื่อสารที่ดีขึ้น

“ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดเงางาม

คำนำ

“ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธิโสภณ เป็นนวัตกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ การแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ “ACTING Model”

การศึกษาในครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณา เสียสละเวลา และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นอีกทั้งได้ให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความกรุณาเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนกระทั่งผลงานวิชาการเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณะครูโรงเรียนพุทธิโสภณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือกับผู้ศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการเล่มนี้ ผู้ศึกษาขอมอบแด่ผู้อยู่เบื้องหลังทุกท่านที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้ศึกษาตลอดเวลาที่ผ่านมา

สุวนา ชัดเงางาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
ส่วนเนื้อหา	
ชื่อนวัตกรรม	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม	1
วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม	4
ขอบเขตการศึกษา(เนื้อหา/กลุ่มเป้าหมาย/ระยะเวลา)	4
กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม	4
ขั้นตอนวิธีการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม	5
การหาคุณภาพของนวัตกรรม	12
การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา	14
ผลการใช้นวัตกรรม	20
ส่วนสรุป	
สรุปผลการใช้นวัตกรรม และการอภิปรายผล	21
ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรม	25
การเผยแพร่วัตกรรม	25
เอกสารอ้างอิง	26
ภาคผนวก	
ลิงค์/QR-code วิดีทัศน์นำเสนอผลงานนวัตกรรม	28
รายนามผู้เชี่ยวชาญ	29
สรุปผลการประเมินแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ออกจากผู้เชี่ยวชาญ	30
สรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของนวัตกรรมจากผู้เชี่ยวชาญ	34
สรุปผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียน	35
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	36
ตัวอย่างใบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	37
ตัวอย่างแบบประเมิน	38
ประวัติผู้ศึกษา	45

1. ชื่อนวัตกรรม

“ACTING Model” นวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพุทธิโสภณ

ประเภทนวัตกรรม.....ด้านการจัดการเรียนรู้.....ขนาดโรงเรียน.....ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ...
ผู้พัฒนา.....นางสุวนา ชัดเงางาม.....ตำแหน่ง.....ครู.....วิทยฐานะ.....ชำนาญการพิเศษ.....
โรงเรียน...พุทธิโสภณ.....เขต/อำเภอ....เมืองเชียงใหม่...จังหวัดเชียงใหม่.....โทร..0813524437.....
E-mail address... oil2lemp@gmail.com.....

2. ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งได้กล่าวไว้ในหมวดที่ 4 เรื่องแนวทางในการจัดการศึกษา มาตราที่ 23 ข้อที่ 3 โดยกำหนดว่าการจัดการศึกษาควรมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ด้วยการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและกระบวนการจัดกิจกรรม ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออก เกิดความคิดรวบยอดมีทักษะและได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพลิดเพลินผสมผสานกัน มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยการปฏิบัติจริงให้มากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 7)

การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสังคม วิทยาการและศิลปวัฒนธรรม ประกอบกับกระแสโลกาภิวัตน์แห่งโลกไร้พรมแดน ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยหลายด้านโดยเฉพาะวัฒนธรรมและค่านิยมที่แปลกใหม่ เช่น การแต่งกาย การสื่อสาร กิริยามารยาท และการใช้ภาษา เป็นต้น แต่ยังมีวัฒนธรรมอีกด้านหนึ่งที่ยังคงรักษาไว้ให้เป็นสิ่งสืบทอดที่สามารถใช้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทยได้เป็นอย่างดี นั่นคือ นาฏศิลป์ไทย อันเป็นวัฒนธรรมอนุรักษ์ของไทยซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การถ่ายทอดสู่อนุชนรุ่นหลังต่อไป ตามครรลองมาแต่อดีตที่บรรพชนได้สืบทอดไว้ การทำให้นาฏศิลป์ไทยเจริญรุ่งเรืองต่อไปนั้น ต้องมีการอนุรักษ์พัฒนา บำรุงและส่งเสริมให้คนไทยตระหนักต่อการสืบทอดและจัดระเบียบแบบแผนให้งดงามยิ่งขึ้น สู่อนุชนรุ่นหลัง (เรณู โกศินานนท์, 2545 : 3-4)

นาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นศาสตร์ทางศิลปะที่สำคัญยิ่ง ด้วยรูปแบบของการแสดงที่มีลีลาอันอ่อนช้อยงดงาม แสดงออกถึงความประณีตแฝงด้วยจินตนาการและศิลปะที่ละเอียดอ่อนของคนไทย บ่งบอกถึงความมีอารยธรรมอันรุ่งเรือง และความมั่นคงของชาติที่สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล (สุลมมาลย์ นิมเนตทิพันธ์, 2545 : 40) จึงนับเป็นมรดกประจำชาติที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้คนในสังคม

“ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดเงางาม

น่านปีการ ทั้งประโยชน์ต่อตนเองและประโยชน์ต่อประเทศชาติ อาทิ ช่วยพัฒนาทั้งด้านร่างกาย สร้างบุคลิกภาพ ท่าทางทรวดทรงทำให้อุณามัยดี อายุยืน ทรวดทรงสง่างาม บุคลิกดีและสามารถ ยึดเป็น อาชีพได้ ส่วนคุณค่าทางจิตใจและทัศนคติ ช่วยให้มีจิตใจร่าเริง แจ่มใส กล้าแสดงออก มีความจำและ ปฏิภาณดี ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ความพร้อมเพรียง ความสวยงามตลอดจนฝึกความอดทน ความขยันหมั่นเพียร รู้จักถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการทำให้เป็นผู้มีสุนทรียะในความงาม ช่วยกล่อมเกล่าจิตใจให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นาฏศิลป์เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภาษา ท่าทางและดนตรี ทั้งยังรวมศิลปะแขนงอื่นๆ ไว้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม ประติมากรรมและนาฏกรรม ฉะนั้นพฤติกรรมทางนาฏศิลป์จึงเป็นพฤติกรรมหล่อหลอมสิ่งที่ดีงามที่เกี่ยวข้องกับ กาย วาจา ใจ ที่แสดงออกถึงความเป็นมนุษย์ที่แตกต่างจากสัตว์โลกทั้งหลาย (วิมลศรี อุปรมัย, 2534 : 2-3)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ นับว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพ ชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์สังคม ตลอดจนการ นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือ ประกอบอาชีพได้ ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) จึงจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางนาฏศิลป์ เกิดความซาบซึ้งใน คุณค่าของนาฏศิลป์ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1) กำหนดคุณภาพของ นักเรียนเมื่อจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐาน สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และ การละครง่ายๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบ การแสดงง่ายๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชม การแสดงและบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่อนาฏศิลป์ (สำนักงาน วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 4)

ในการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ที่ผ่านมา ผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการบรรยาย ประกอบท่ารำ การรำนำทำให้นักเรียน พบว่าการจัดการเรียนโดยการบรรยายและการรำนำทำให้นักเรียน นักเรียนจะเรียนรู้เนื้อหาได้ช้าและบางคนไม่ค่อยสนใจที่จะจดจำท่ารำ จึงทำให้การสอนไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องปรับกระบวนการเรียนรู้ใหม่ของการเรียนรู้คือ การเปลี่ยนจากการ เน้นการสอนเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 อ้างถึงใน วัฒนา มังคสมัน, 2551) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบโครงงานไว้ว่าเป็น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกและสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึก ด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและ สามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ทิศนา แคมมณี (2560) ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ โครงงานเป็นหลักไว้ว่า เป็นการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมกันเลือกทำ โครงงานที่ตนสนใจ โดยร่วมกันสำรวจ สังเกต และกำหนดเรื่องที่ตนสนใจ วางแผนในการทำโครงการ

ร่วมกันศึกษาหาข้อมูลความรู้ที่จำเป็นและลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้จนได้ข้อค้นพบหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ เขียนรายงานและนำเสนอต่อสาธารณชน เก็บข้อมูล แล้วนำผลงานประสบการณ์ทั้งหมดมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกัน และสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ได้รับทั้งหมด

ผู้ศึกษาจึงพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ “ACTING Model” แบบบูรณาการที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน โดยใช้หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) และการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ (Learning by Doing) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลักที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์และมีความหมายเริ่มต้นด้วย Art-based Learning การเรียนรู้บนพื้นฐานศิลปะโดยใช้ความรู้เดิมด้านนาฏศิลป์ไทยเป็นเครื่องมือหลักในการเรียนรู้ Collaboration การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันทุกคนมีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงาน Thai Cultural Identity เป็นการเชื่อมโยงเรื่องราวในท้องถิ่น อัตลักษณ์ ภูมิปัญญาไทยและคุณค่าทางวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนรู้ในรูปแบบที่ทันสมัย Innovation ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างทำรำใหม่ การดัดแปลงทำรำไทยดั้งเดิมอย่างสร้างสรรค์ ทำให้วัฒนธรรมไทยมีชีวิตชีวาโดยไม่ได้ทำลายหรือละทิ้งวัฒนธรรมไทยแต่เป็นการคิดค้นแนวทางใหม่ในการนำเสนอ Narrative-based Project เป็นการเรียนรู้ผ่านเรื่องเล่าในท้องถิ่นที่เป็นแรงบันดาลใจและกรอบในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบโครงงาน Goal-Oriented Learning เป็นการเรียนรู้ที่ตั้งเป้าหมายสู่ความสำเร็จ มีกระบวนการชัดเจน และการประเมินผลงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

ดังจะเห็นว่านวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการจัดการการเรียนรู้ “ACTING Model” ผ่านกิจกรรมโครงงาน เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โมเดลนี้ได้รับการออกแบบมาให้ครอบคลุมทุกมิติของการเรียนรู้ ทั้งด้านทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ ผ่านการสร้างทำรำใหม่และการตีความเรื่องเล่า ทักษะการทำงานร่วมกัน ผ่านการแบ่งหน้าที่ในการสร้างผลงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ผ่านการนำเสนอผลงานนาฏศิลป์ ทักษะการแก้ปัญหา ผ่านการปรับเปลี่ยนทำรำให้เหมาะสมกับเรื่องเล่า เชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์ชีวิตจริงผ่านเรื่องเล่าในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยมากกว่าการท่องจำ นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Knowledge Creator) ไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับ ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของผลงานและยังช่วยพัฒนาตัวตนและอัตลักษณ์ เสริมสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย พัฒนาความมั่นใจในการแสดงออกและการนำเสนอผลงาน ทั้งนี้ยังเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ที่ต้องการทั้งความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีคุณค่า ยั่งยืนและสามารถต่อยอดไปสู่การใช้ชีวิตและการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมได้อย่างแท้จริง

3. วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม

1. เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการรูปแบบ "ACTING Model" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ รูปแบบ "ACTING Model"

4. ขอบเขตการศึกษา (เนื้อหา/กลุ่มเป้าหมาย/ระยะเวลา)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเนื้อหาเรื่องการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ อยู่ในรายวิชานาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
  2. นวัตกรรมที่ใช้คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการรูปแบบ "ACTING Model"
- ผลที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม คือ การแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 1 จำนวน 27 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

5. กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

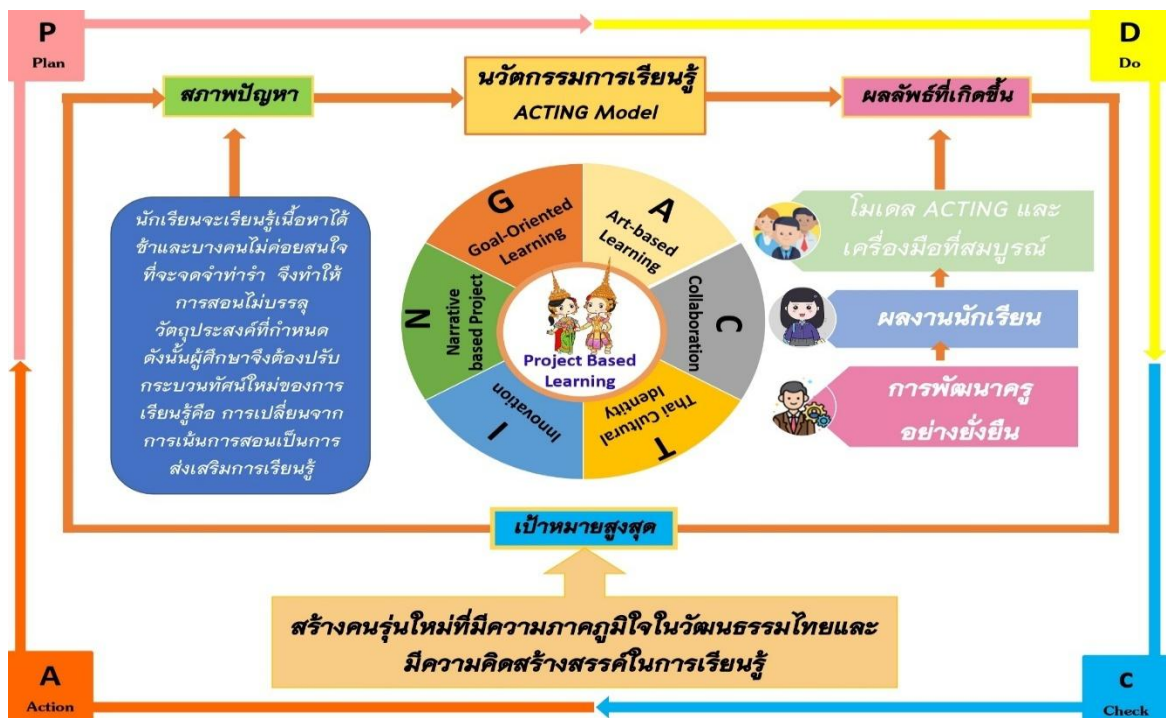
การพัฒนานวัตกรรม "ACTING Model" มาจากการผสมผสานหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดทางการศึกษาที่หลากหลาย เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ไทยที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างสมบูรณ์ โดยใช้หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเรียนการสอนแบบโครงการ (Project-Based Learning) ที่ให้ผู้เรียนสร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง (Arts-Based Learning) ที่ใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และแสดงออก การเรียนรู้เชิงวัฒนธรรม (Cultural Learning) ที่เชื่อมโยงอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น และการเรียนรู้ผ่านการเล่าเรื่อง (Narrative-Based Learning) ที่ใช้เรื่องเล่าสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเรียนผ่านการปฏิบัติ (Learning by Doing) ที่เน้นประสบการณ์ตรงในการเคลื่อนไหว การรำ และการสร้างสรรค์ผลงาน และการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงความรู้หลายศาสตร์เข้าด้วยกัน รวมทั้งการอนุรักษ์และสร้างสรรค์

"ACTING Model" นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุณา ชัดเงางาม

ที่รักษาแก่นแท้ของวัฒนธรรมไทยไว้ และในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมนวัตกรรมใหม่ โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ด้วยตนเองบนพื้นฐานศิลปะ นอกจากนี้ยังนำแนวคิดทักษะศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะ 4C ได้แก่ การคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกัน มาบูรณาการในกระบวนการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกและมีส่วนร่วมได้หลากหลายรูปแบบ การผสมผสานหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดที่หลากหลายเหล่านี้ทำให้ "ACTING Model" เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ในเชิงวิชาการ ที่ตอบสนองธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนวัยประถมศึกษา สืบทอดวัฒนธรรมไทยอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 และเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริง เป็นการสร้างการเรียนรู้แบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนาผู้เรียนอย่างสมบูรณ์

6. ขั้นตอนหรือวิธีการสร้าง/พัฒนานวัตกรรม

การสร้างนวัตกรรมในครั้งนี้มุ่งเพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ฐานศิลปะไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน รูปแบบ "ACTING Model" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีวงจรเดมมิง (PDCA) เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมให้ประสบความสำเร็จทั้ง 4 ขั้นตอน มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

“ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุณา ชัดเงางาม

P: Plan ขั้นการวางแผนการสร้างนวัตกรรม

1. วิเคราะห์สภาพปัญหา

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ พบว่าครูยังคงยึดรูปแบบวิธีการสอนแบบบรรยายโดยครูเป็นศูนย์กลางที่เน้นการพูดบรรยายถ่ายทอดเนื้อหาสาระ มากกว่าสอนในรูปแบบอื่น การสอนด้วยวิธีการแบบนี้ทำให้นักเรียนเป็นฝ่ายรับรู้ (passive learner) ซึ่งจะมีผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่มีความสามารถในเชิงการคิด ประดิษฐ์สร้างสรรค์ผลงานได้น้อย (passive ability) บรรยากาศของการสอนแบบบรรยายนอกจากจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจแล้ว ยังเป็นการปิดกั้นความคิดและสติปัญญาของนักเรียนให้อยู่ในขอบเขตจำกัดอีกด้วย แต่ถ้าครูผู้สอนได้ศึกษา ค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เป็นสำคัญ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนมีบทบาทในการเรียนรู้มากขึ้น และเป็นฝ่ายลงมือปฏิบัติมากขึ้น (active learner) ก็จะทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่สามารถคิด ประดิษฐ์สร้างสรรค์ผลงานได้มากขึ้น (active ability) ดังนั้น การนำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้จึงช่วยแก้ปัญหาเรื่องวิธีการจัดการเรียนรู้

1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาบทเรียนนาฏศิลป์มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเนื่องจากเป็นวิชา ที่เกี่ยวกับการแสดงและการรำ ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจึงมีทั้งการสอนแบบอภิปรายและสอนปฏิบัติลงมือทำโดยใช้เทปวีดีทัศน์ชุดฝึกกิจกรรม ชุดฝึกทักษะ ในเวลาเรียนนั้น เด็กจะเรียนตามครูผู้สอนตามการสอนมีนักเรียนเรียนรูตามทันและประกอบกับนักเรียนบางส่วนนั้น ไม่เข้าใจบทเรียนนั้นๆ เนื่องจากนักเรียนไม่ได้เข้าเรียนในชั่วโมงปฏิบัติรำนักเรียนตามเพื่อนไม่ทันและหลังจากผ่านไปหนึ่งสัปดาห์กลับมาเรียนใหม่ นักเรียนบางคนไม่สามารถ จดจำรายละเอียดท่ารำ ในแต่ละเพลงที่ครูผู้สอนได้สอนในสัปดาห์ที่แล้วจึงเป็นปัญหาหลักในรายวิชานี้

1.3 ปัญหาเกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ ในบางเนื้อหาไม่มีสื่อ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้จำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชายาก

1.4 นักเรียนบางคนขาดแรงจูงใจในการเรียน จึงไม่ให้ความสนใจต่อการเรียนและเรียนรู้ได้ช้า จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนสนุกในการเรียนรู้และไม่น่าเบื่อ

2. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐาน สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่าย ๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงง่าย ๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบใน

“ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดเงางาม

ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง และบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์ รู้และเข้าใจความสัมพันธ์และประโยชน์ของนาฏศิลป์และการละคร สามารถเปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น และสิ่งที่การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณีเห็นคุณค่าการรักษาและสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย

2.2 ศึกษาตัวชี้วัดระหว่างทาง และตัวชี้วัดปลายทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์)ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ฉบับปรับปรุง 2566

ตัวชี้วัดระหว่างทาง:

- สามารถแสดงท่ารำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องตามแบบแผน
- สามารถอธิบายลักษณะของดนตรีและเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงนาฏศิลป์ได้
- สามารถสร้างสรรค์ท่ารำง่าย ๆ โดยประยุกต์จากท่ารำพื้นฐานได้
- สามารถบอกความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยที่มีต่อวัฒนธรรมไทยได้

ตัวชี้วัดปลายทาง:

- สามารถแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ ได้อย่างสวยงามและถูกต้องตามแบบแผน
- สามารถวิเคราะห์และประเมินการแสดงนาฏศิลป์ได้
- สามารถสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ
- สามารถอนุรักษ์และเผยแพร่ นาฏศิลป์ไทยได้

2.3 ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวนักเรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ โดยนักเรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มีการเขียนกระบวนการจัดทำโครงงาน และได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบบูรณาการ (ดุขฎิ โยเหลาและคณะ, 2557: 19-20)

การเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจมากในปัจจุบัน McDonell (2007) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นรูปแบบหนึ่งของ Child-centered Approach ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานตามระดับทักษะที่ตนเองมีอยู่ เป็นเรื่องที่น่าสนใจและรู้สึกสบายใจที่จะทำ นักเรียนได้รับสิทธิในการเลือกว่าจะตั้งคำถามอะไร และต้องการผลผลิตอะไรจากการทำงานชิ้นนี้ โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนอุปกรณ์และจัดประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน สนับสนุนการแก้ไขปัญหา และสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียน

การเรียนรู้แบบโครงงานนั้น มีแนวคิดสอดคล้องกับ John Dewey เรื่อง “learning by doing” ซึ่งได้กล่าวว่า “Education is a process of living and not a preparation for future living.” (Dewey John, 1897: 79 cite in Douladeli Efstratia, 2014) ซึ่งเป็นการเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ชีวิตขณะที่เรียน เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาทักษะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลัก

“ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดงามงาม

พัฒนาการคิดของ Bloom ทั้ง 6 ชั้น คือ ความรู้ความจำ (Remembering) ความเข้าใจ (understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analyzing) การประเมินค่า (Evaluating) และการคิดสร้างสรรค์ (Creating) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน นั้นจึงเป็นเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะต่างๆด้วยตนเอง ทุกขั้นตอน โดยมีครูเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้

แนวคิดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ

1. ขั้นนำเสนอ หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ กำหนดสถานการณ์ ศึกษาสถานการณ์ เล่นเกม ดูรูปภาพ หรือผู้สอนใช้เทคนิคการตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน เช่น สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนของโครงงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนรู้

2. ขั้นวางแผน หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผน โดยการระดมความคิด อภิปรายหาหรือข้อสรุปของกลุ่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

3. ขั้นปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม เขียนสรุปรายงานผลที่เกิดขึ้นจากการวางแผนร่วมกัน

4. ขั้นประเมินผล หมายถึง ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยให้บรรลุจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อนร่วมกันประเมิน

2.4 ศึกษาทักษะกระบวนการคิดเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (3R 8C)

ทักษะกระบวนการคิดเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (3R 8C) เป็นกรอบแนวคิดที่พัฒนาขึ้นโดย Partnership for 21st Century Skills (P21) เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สามารถเจริญเติบโตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วยทักษะพื้นฐาน 3R และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จำนวน 8C

3R: ทักษะพื้นฐาน ประกอบด้วย Reading (การอ่าน) ที่เน้นความเข้าใจและการตีความข้อมูล Writing (การเขียน) สำหรับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และ Arithmetic (การคำนวณ) ที่รวมทักษะ

คณิตศาสตร์และการคิดเชิงตัวเลข ทักษะเหล่านี้เป็นรากฐานสำคัญที่ผู้เรียนต้องมีความแข็งแกร่งก่อนจะพัฒนาทักษะระดับสูงต่อไป

8C: ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 แบ่งเป็นสองกลุ่มหลัก กลุ่มแรกคือทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ Critical Thinking (การคิดเชิงวิพากษ์) เป็นความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินข้อมูลอย่างมีเหตุผล Creative Thinking (การคิดสร้างสรรค์) เป็นการสร้างแนวคิดใหม่และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ Communication (การสื่อสาร) เป็นการถ่ายทอดความคิดอย่างชัดเจน และ Collaboration (การทำงานร่วมกัน) เป็นความสามารถในการทำงานเป็นทีม

กลุ่มที่สองคือทักษะการใช้ชีวิตและอาชีพ ประกอบด้วย Curiosity (ความอยากรู้อยากเห็น) เป็นแรงขับเคลื่อนการเรียนรู้ตลอดชีวิต Initiative (ความคิดริเริ่ม) เป็นการเริ่มต้นและดำเนินการด้วยตนเอง Persistence (ความพากเพียร) เป็นการยืนหยัดไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และ Adaptability (ความสามารถในการปรับตัว) เป็นการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างยืดหยุ่น

ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสำหรับเศรษฐกิจฐานความรู้ การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และการดำรงชีวิตในสังคมที่เชื่อมต่อกันทั่วโลก การพัฒนาทักษะเหล่านี้ต้องอาศัยการบูรณาการเข้าสู่หลักสูตรการศึกษา การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และการประเมินผลที่เน้นการปฏิบัติจริง นอกจากนี้ยังต้องมีการพัฒนาครูและระบบสนับสนุนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและประสบความสำเร็จในอนาคต

D: Do ชั้นการออกแบบและการสร้างนวัตกรรม

การออกแบบนวัตกรรม

การเลือกรูปแบบการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ฐานภูมิศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ฐานภูมิศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" โดยมุ่งเน้น การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์ให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็น ช่วงวัยที่เหมาะสมในการปลูกฝังความคิดสร้างสรรค์และทักษะการแสดงออก นักเรียนในระดับชั้นนี้มี พัฒนาการทางความคิดและร่างกายที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ที่ซับซ้อนขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้ เข้ากับประสบการณ์ชีวิตได้ดี ซึ่งนวัตกรรมนี้จะช่วยแก้ปัญหาการขาดแรงจูงใจในการเรียนนาฏศิลป์ และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยในบริบทร่วมสมัย ผลที่คาดว่าจะได้รับไม่เพียงแต่จะ พัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนเท่านั้น แต่จะช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การ ทำงานเป็นทีม และความมั่นใจในการแสดงออก ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมการใช้โครงงานเป็นฐาน และการส่งเสริมทักษะทางนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์ จะช่วยสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับนักเรียน ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา ตนเองต่อไปในอนาคต จึงได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา ประกอบด้วย

"ACTING Model" นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานภูมิศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดนางาม

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 10 แผน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ
3. แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”

การสร้างนวัตกรรม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างนวัตกรรม ดังนี้

1. ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) และศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างโมเดลคำว่า “ACTING” และให้ความหมายของชื่อย่อแต่ละตัวอักษรที่สะท้อนแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติอย่างมีความหมาย โดยมีองค์ประกอบ 6 ด้านดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย	อธิบายเพิ่มเติม
A = Art-based Learning	การเรียนรู้บนพื้นฐานศิลปะ	ใช้นาฏศิลป์ไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
C = Collaboration	การทำงานร่วมกัน	เน้นการทำงานกลุ่ม ฝึกการสื่อสารและการมีส่วนร่วม
T = Thai Cultural Identity	อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทย	เชื่อมโยงเรื่องราวท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย
I = Innovation	ความคิดสร้างสรรค์	สร้างทำรำใหม่หรือดัดแปลงจากรำไทยอย่างสร้างสรรค์
N = Narrative-based Project	การเล่าเรื่องเป็นฐาน	ใช้เรื่องเล่าท้องถิ่นเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน
G = Goal-Oriented Learning	การเรียนรู้แบบมุ่งเป้าหมาย	มีกระบวนการชัดเจน ตั้งเป้าหมายและประเมินผลงานได้

3. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบ “ACTING Model” ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา(ชม.)	ACTING Model ที่เน้น
ระยะที่ 1 : การสำรวจและเรียนรู้พื้นฐาน (4 ชั่วโมง)			
1	ค้นพบนาฏศิลป์ไทยผ่านเรื่องราวในท้องถิ่น	1	A + T + N
2	ทำรำพื้นฐาน (นาฏยศัพท์และภาษาท่า)	1	A + C + T
3	การนำเสนอข้อมูลและออกแบบการแสดง	1	N + I + C + G
4	การทบทวนและประยุกต์ทำรำ	1	A + I + T + G
ระยะที่ 2: การสร้างสรรค์และฝึกซ้อม (4 ชั่วโมง)			
5	การสร้างฉากและเครื่องแต่งกาย	1	I + C + T + A
6	การฝึกซ้อมเต็มรูปแบบ (รอบที่ 1)	1	A + C + G
7	การปรับปรุงและฝึกซ้อมรอบสุดท้าย	1	G + I + A + C
8	การแสดงต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น	1	A + T + G + C
ระยะที่ 3: การนำเสนอและสะท้อน (2 ชั่วโมง)			
9	การนำเสนอและอธิบายผลงาน	1	C + N + G
10	การสะท้อนและการแสดงสำหรับชุมชน	1	T + G + C + A

4. เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน โดยแต่ละแผนประกอบด้วย สาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

5. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 5 ข้อ

6. สร้างแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” สำหรับผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อยและเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100)

C: Check การตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการหาคุณภาพของนวัตกรรมทางการศึกษา ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมก่อนนำไปใช้จริง จำนวน 5 ท่าน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญภาคผนวก หน้า 32)โดยมีรายการประเมิน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 10 แผน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100) ดังนี้
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม สำนวนภาษาที่ใช้แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
3. แบบประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert)

A: Act ประเมินเพื่อดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข นำไปใช้

นำผลมาปรับปรุง

นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการสรุปองค์ความรู้ของผู้เรียนในแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บางแผนให้มีความชัดเจนและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และข้อเสนอแนะแบบสอบถามความพึงพอใจปรับข้อคำถามบางข้อ ให้มีความชัดเจนและอ่านแล้วเข้าใจง่าย ตรวจสอบทานอีกครั้งแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง

การนำนวัตกรรมไปใช้

นำนวัตกรรมเรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน จำนวน 10 แผน ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 27 คน

2.7 การหาคุณภาพของนวัตกรรม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการหาคุณภาพของนวัตกรรมทางการศึกษา ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมก่อนนำไปใช้จริง จำนวน 5 ท่าน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญภาคผนวก หน้า 32)โดยมีรายการประเมิน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 10 แผน

“ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดเงางาม

1.1 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
คะแนน 3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 นำผลการประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100) ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ

2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม สำนวนภาษาที่ใช้แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผลปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะในการปรับข้อคำถามบางข้อ ให้มีความชัดเจนและอ่านแล้วเข้าใจง่าย

2.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้สอบถามกับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหานี้มาก่อนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ตามวิธีของ Cronbach

2.3 ตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจอีกครั้งแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับการทดลองจริง

3. แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”

3.1 สร้างแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อยและเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100)

3.2 นำแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานาศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อไป

3.4 นำแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดการให้คะแนนเป็น 5 ระดับ

3.5 นำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ระดับความเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100)

2.8 การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา

นำนวัตกรรมเรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานาศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ จำนวน 10 แผน ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 27 คน รายละเอียดกิจกรรม ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 ค้นพบนาฏศิลป์ไทยผ่านเรื่องราวในท้องถิ่น (ACTING Model ที่เน้น A + T + N)

นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ผ่านการเล่น "เมื่อไหร่จะพูด เมื่อไหร่จะเดิน" สามารถใช้ท่าไหว้และทำนั้งขัดสมาธิได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการชมวิดีโอนาฏศิลป์ไทยด้วยความสนใจ และร่วมระดมสมองหาเรื่องราวท้องถิ่นที่รู้จักอย่างกระตือรือร้น สามารถอธิบายความหมายเบื้องต้นของนาฏศิลป์ไทย แยกแยะประเภทของนาฏศิลป์ไทยได้ สามารถเล่าเรื่องราวท้องถิ่นที่รู้จักได้อย่างน้อย 2-3 เรื่อง และเลือกเรื่องราวสำหรับโครงการกลุ่มพร้อมเหตุผลที่สมเหตุสมผล แสดงความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมไทย

“ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานาศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดเงางาม

แผนการเรียนรู้ที่ 2 ทำรำพื้นฐาน (นาฏยศัพท์และภาษาท่า) (ACTING Model ที่เน้น A + C + T)

นักเรียนได้เรียนรู้การปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่า ด้วยความสนุกสนาน ตั้งใจฟังการสอนท่าเดิน ท่ายืน และท่ามือพื้นฐาน พยายามฝึกซ้อมและช่วยเหลือกันในกลุ่ม และแสดงความพยายามในการประสานท่าทางกับจังหวะดนตรีไทย สามารถปฏิบัติท่ารำพื้นฐานได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ประกอบด้วย ท่าเดิน ท่ายืน ท่านั่ง และท่ามือพื้นฐาน เข้าใจหลักการทรงตัวและการเคลื่อนไหวแบบไทย สามารถฟังจังหวะและประสานท่าทางได้ในระดับเบื้องต้น

แผนการเรียนรู้ที่ 3 การนำเสนอข้อมูลและออกแบบการแสดง (ACTING Model ที่เน้น N + I + C + G)

นักเรียนนำเสนอเรื่องราวที่เลือกด้วยความมั่นใจและชัดเจน ร่วมกันวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องราว (ตัวละคร เหตุการณ์ บทเรียน) อย่างลึกซึ้ง แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการแสดง และเครื่องแต่งกายเบื้องต้น ทำงานร่วมกันในกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และวางโครงเรื่องการแสดง 3-5 นาทีได้อย่างสมบูรณ์ สามารถนำเสนอข้อมูลเรื่องราวท้องถิ่นได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ ออกแบบการแสดงที่สร้างสรรค์และเหมาะสมกับเรื่องราว วางแผนการใช้เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบการแสดง กำหนดเป้าหมายการแสดงที่ชัดเจนและวัดผลได้

แผนการเรียนรู้ที่ 4 การทบทวนและประยุกต์ทำรำ (ACTING Model ที่เน้น A + I + T + G)

นักเรียนทบทวนท่ารำพื้นฐานด้วยความคล่องแคล่วมากขึ้น แสดงความก้าวหน้าเมื่อเปรียบเทียบกับชั่วโมงที่แล้ว เข้าใจความหมายของท่าทางไทยแต่ละท่าและสามารถอธิบายได้ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์และดัดแปลงท่าทางให้เข้ากับเรื่องราว สร้างท่าทางใหม่จากการผสมผสานท่าพื้นฐาน และใช้ท่าทางในการเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกันได้อย่างดี

แผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้างฉากและเครื่องแต่งกาย (ACTING Model ที่เน้น I + C + T + A)

นักเรียนแสดงความสนใจในการทำศิลปะจากวัสดุเหลือใช้และเข้าใจแนวคิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ตั้งใจเรียนรู้เทคนิคการทำหัวโขนและหน้ากากเบื้องต้น ร่วมกันแบ่งหน้าที่ในการสร้างฉาก เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การแสดงอย่างเป็นระบบ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการดัดแปลงวัสดุธรรมดาให้เป็นอุปกรณ์การแสดง และให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน มีทักษะการทำงานเป็นทีมและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ผลงานมีความสวยงามและเหมาะสมกับการแสดง รวมถึงมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

แผนการเรียนรู้ที่ 6 การฝึกซ้อมเต็มรูปแบบ (รอบที่ 1) (ACTING Model ที่เน้น A + C + G)

นักเรียนสามารถฝึกซ้อมการแสดงแบบเต็มรูปแบบได้อย่างสมบูรณ์ เรียนรู้การประสานงานในกลุ่มและการทำงานเป็นทีม ระบุจุดบกพร่องและจุดที่ต้องปรับปรุงในการแสดงได้อย่างชัดเจน เข้าใจเทคนิคการแสดงบนเวทีเบื้องต้น แสดงความมั่นใจในการแสดงมากขึ้น และมีทักษะการให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์แก่เพื่อน

แผนการเรียนรู้ที่ 7 การปรับปรุงและฝึกซ้อมรอบสุดท้าย (ACTING Model ที่เน้น G + I + A + C)

นักเรียนได้ทบทวนและแก้ไขจุดบกพร่องจากการฝึกซ้อมรอบที่แล้วอย่างเป็นระบบ มีวางแผนการแก้ไขร่วมกันในกลุ่ม เรียนรู้เทคนิคการแสดงขั้นสูง ฝึกซ้อมจนเกิดความคล่องแคล่วและมีความมั่นใจ เตรียมความพร้อมสำหรับการนำเสนออย่างครบถ้วน ใช้เทคนิคการแสดงขั้นสูงได้เหมาะสม และสร้างจุดเด่นพิเศษที่น่าประทับใจในการแสดง

แผนการเรียนรู้ที่ 8 การแสดงต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น (ACTING Model ที่เน้น A + T + G + C)

นักเรียนสามารถแสดงผลงานต่อหน้าผู้ชมได้อย่างสมบูรณ์และมั่นใจ แสดงความภาคภูมิใจในผลงานและมรดกทางวัฒนธรรมไทย ปฏิบัติมารยาทการแสดงและการชมแบบไทยได้ถูกต้อง สื่อสารเรื่องราวท้องถิ่นผ่านนาฏศิลป์ไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินผลงานของตนเองและเพื่อนอย่างสร้างสรรค์ และแสดงทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับสูง

แผนการเรียนรู้ที่ 9 การนำเสนอและอธิบายผลงาน (ACTING Model ที่เน้น C + N + G)

นักเรียนสามารถนำเสนอกระบวนการทำงานและผลลัพธ์ได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ อธิบายการเรียนรู้และการพัฒนาของตนเองได้อย่างลึกซึ้ง ตอบคำถามและรับฟังข้อเสนอแนะได้อย่างเหมาะสม แสดงความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ผ่านโมเดล ACTING มีทักษะการสื่อสารและการนำเสนอที่ดี และสามารถประเมินผลงานของตนเองและผู้อื่นอย่างเป็นธรรม

แผนการเรียนรู้ที่ 10 การสะท้อนและการแสดงสำหรับชุมชน (ACTING Model ที่เน้น T + G + C + A)
นักเรียนสามารถสะท้อนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างลึกซึ้งและซื่อสัตย์ แสดงต่อหน้าผู้ปกครอง และชุมชนด้วยความมั่นใจและภาคภูมิใจสูงสุด ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยและเรื่องราวท้องถิ่นสู่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงความตระหนักและเห็นคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมไทย มีความภาคภูมิใจในตนเอง ในผลงาน และในเอกลักษณ์ความเป็นไทย

2.9 ผลการใช้นวัตกรรม

จากการใช้นวัตกรรม เรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน พบว่าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางบวกอย่างชัดเจน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทย

ได้เรียนรู้และเข้าใจคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยอย่างลึกซึ้ง ไม่เพียงแต่ท่าทางและการเคลื่อนไหว แต่รวมถึงประวัติศาสตร์ ความหมาย และความสำคัญทางวัฒนธรรม ผ่านการศึกษาเรื่องราวเบื้องหลังของการแสดงแต่ละประเภท การแต่งกาย เครื่องดนตรี อุปกรณ์ประกอบการแสดง และบทบาทของนาฏศิลป์ในสังคมไทยในอดีตและปัจจุบัน ทำให้เกิดความซาบซึ้งและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศิลปะวัฒนธรรมไทย และยังช่วยพัฒนาทักษะการแสดงและการเคลื่อนไหว การฝึกผ่าน “ACTING Model” ช่วยให้นักเรียนมีความชำนาญในการเคลื่อนไหวตามจังหวะดนตรี การควบคุมร่างกาย และการแสดงออกทางอารมณ์ พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถในการประสานงานระหว่างมือ เท้า และดวงตา รวมถึงความสามารถในการจดจำท่าทางและลำดับการแสดงที่ซับซ้อน เสริมสร้างความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ไทย นักเรียนเกิดความรักและหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เมื่อได้สัมผัสและเข้าใจความงดงามของนาฏศิลป์ไทยผ่านการปฏิบัติจริง เกิดความตระหนักถึงคุณค่าและเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย พร้อมทั้งมีความมั่นใจในการนำเสนอศิลปะวัฒนธรรมไทยให้กับบุคคลอื่น ทั้งในโรงเรียนและหน่วยงานภายนอก

2. ด้านทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

พัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ การประยุกต์นาฏศิลป์ไทยในรูปแบบใหม่ผ่านโครงงานกระตุ้นให้นักเรียนคิดนอกกรอบและสร้างสรรค์ผลงานที่แปลกใหม่ ผ่านการสร้างเรื่องราวใหม่ การปรับปรุงท่าทาง การผสมผสานดนตรีสมัยใหม่ การใช้เทคโนโลยีประกอบการแสดง รวมถึงการสร้างฉากและเครื่องแต่งกายที่มีเอกลักษณ์ ทำให้นักเรียนได้ฝึกการคิดเชิงนวัตกรรมและมีจินตนาการที่กว้างไกล พร้อมทั้งเรียนรู้การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์

เสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกัน การทำโครงงานเป็นกลุ่มช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การประสานงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน นักเรียนเรียนรู้การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การยอมรับความแตกต่าง การให้ความร่วมมือ และการสร้างสรรค์ผลงานร่วมกัน ทักษะเหล่านี้สำคัญมากในการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน รวมถึงการพัฒนาภาวะผู้นำและผู้ตาม พัฒนาทักษะการนำเสนอ นักเรียนได้ฝึกการนำเสนอผลงานต่อหน้าผู้อื่นอย่างมีความมั่นใจ ผ่านการแสดงนาฏศิลป์และการอธิบายผลงานโครงงาน เรียนรู้การใช้ภาษาที่เหมาะสม การจัดลำดับเนื้อหา การใช้สื่อประกอบ และการตอบคำถาม พร้อมทั้งพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งทางวาจาและการใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ ความสามารถในการตั้งคำถามความสนใจของผู้ฟัง และการจัดการกับความเครียด ความตื่นตัวขณะนำเสนอได้เป็นอย่างดี

“ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุวนา ชัดเงางาม

3. ด้านพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ

เสริมสร้างสุขภาพกายและใจ การเคลื่อนไหวในนาฏศิลป์ช่วยพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความยืดหยุ่น และการทรงตัว พร้อมทั้งช่วยลดความตึงเครียด การฝึกฝนท่าทางนาฏศิลป์ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของกล้ามเนื้อหลัก พัฒนาการประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อ และการรับรู้ทางประสาทสัมผัส นอกจากนี้ยังช่วยเผาผลาญพลังงาน เพิ่มความอดทน และสร้างความผ่อนคลายทางจิตใจ ผ่านดนตรีที่ไพเราะและการเคลื่อนไหวที่สอดประสานกับบทเพลง

พัฒนาความมั่นใจในตนเอง การแสดงและนำเสนอผลงานช่วยสร้างความมั่นใจและความกล้าแสดงออก เมื่อนักเรียนได้รับการชื่นชมจากผู้อื่นและเห็นผลสำเร็จของการฝึกซ้อม จะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ส่งผลให้กล้าที่จะเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพที่โดดเด่นและน่าสนใจเสริมสร้างระเบียบวินัย การฝึกฝนท่าทางที่ต้องใช้ความแม่นยำและความอดทนช่วยปลูกฝังระเบียบวินัย นักเรียนเรียนรู้การตรงต่อเวลา การเตรียมความพร้อม การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และการมีสมาธิในการปฏิบัติ คุณลักษณะเหล่านี้จะนำไปปรับใช้กับกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้เป็นนักเรียนเป็นบุคคลที่มีระเบียบแบบแผนและความรับผิดชอบสูง พร้อมทั้งเรียนรู้การควบคุมอารมณ์และการมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่ทำ

3.1 สรุปผลการใช้นวัตกรรมและการอภิปรายผล

การศึกษา เรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ รูปแบบ “ACTING Model” และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ รูปแบบ “ACTING Model” ผู้ศึกษาขอสรุปผลการใช้นวัตกรรม ดังต่อไปนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล (นักเรียนจำนวน 27 คน)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ			ระดับคุณภาพ		
		(จำนวนคน)			(ร้อยละ)		
		3	2	1	3	2	1
1	ความสนใจการทำกิจกรรม	20	7	0	74.07	25.93	0.00
2	การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	20	7	0	74.07	25.93	0.00
3	การตอบคำถาม	25	2	0	92.59	7.41	0.00
4	การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	22	5	0	81.48	18.52	0.00
5	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	27	0	0	100	0.00	0.00

จากตาราง ผลการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล พบว่าพฤติกรรมทุกด้านของนักเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ดี โดยการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากที่สุดเป็น ลำดับที่ 1 คือ ร้อยละ 100 การตอบคำถาม เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากเป็นลำดับที่ 2 คือ ร้อยละ 92.59 การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากเป็นลำดับที่ 3 คือ ร้อยละ 81.48 ความสนใจในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากเป็นลำดับสุดท้าย คือ ร้อยละ 74.07

2. การสังเกตพฤติกรรมรายกลุ่ม (แบ่งเป็น 3 กลุ่ม)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ (จำนวนกลุ่ม)				ระดับคุณภาพ (ร้อยละ)			
		4	3	2	1	4	3	2	1
1	การวางแผนการทำงาน	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
2	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
3	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	2	1	0	0	66.67	33.33	0.00	0.00
4	การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
	รวม	13	2	0	0	86.67	13.33	0.00	0.00

จากตาราง ผลการสังเกตพฤติกรรมรายกลุ่ม พบว่า พฤติกรรมด้านการวางแผนการทำงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็น ร้อยละ 100 รองลงมาเป็นด้านความร่วมมือในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็น ร้อยละ 66.67 ซึ่งถือว่าในภาพรวมพฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็น ร้อยละ 86.67

3. การประเมินการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์รายกลุ่ม

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ (กลุ่ม)				ระดับคุณภาพ (ร้อยละ)			
		4	3	2	1	4	3	2	1
1	ทักษะการแสดง	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
2	ความคิดสร้างสรรค์	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
3	การเชื่อมโยงวัฒนธรรม	2	1	0	0	66.67	33.33	0.00	0.00
4	การทำงานร่วมกัน	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
5	การนำเสนอ	2	1	0	0	66.67	33.33	0.00	0.00
	รวม	13	2	0	0	86.67	13.33	0.00	0.00

จากตาราง พบว่า ทักษะการแสดง ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกัน มีระดับคุณภาพดี มาก คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเชื่อมโยงวัฒนธรรมและการนำเสนอ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็น ร้อยละ 66.67 ในภาพรวมถือว่าผลงานของนักเรียนทุกกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 86.67

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการ	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1.	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย	4.56	0.89	มากที่สุด
2.	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.44	0.81	มาก
3.	นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model”	4.38	0.62	มาก
4.	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีผลงานการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์	4.56	0.48	มากที่สุด
5.	นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model”	4.69	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.53	0.67	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ทุกรายข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมากและมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.53 และค่าเฉลี่ยในรายข้อที่มีค่าสูงสุดคือ นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.69

การอภิปรายผล

1. การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์เชิงผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์จากกระบวนการทำงานกลุ่มได้ ซึ่งผลงานของนักเรียนทุกกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 86.67 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการตามรูปแบบ “ACTING Model” เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามความสนใจผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้การเรียนประสบความสำเร็จส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เชื่อมโยงสรุปองค์

ความรู้ได้ด้วยตนเองส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการแสดงนาฏศิลป์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 อ้างถึงใน วัฒนา มังคสมัน, 2551) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบโครงงานไว้ว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกและสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึกด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ปรีดี ปลื้มสำราญกิจ (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยลดการบรรยายจากผู้สอน แต่ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง หรือการเรียนรู้โดยการลงมือทำด้วยวิธีที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนจากสภาพแวดล้อมจริง ทั้งการคิดการลงมือทำเป็นสิ่งสำคัญ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.53 และค่าเฉลี่ยในรายข้อที่มีค่าสูงสุดคือ นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.69 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” นักเรียนสามารถศึกษาความรู้ด้วยตนเองก่อนที่จะฝึกปฏิบัติและในระหว่างฝึกปฏิบัติครูจะคอยชี้แนะในจุดที่นักเรียนบกพร่องและคอยให้กำลังใจนักเรียนในการฝึกทำท่าต่าง ๆ จนนักเรียนเกิดความชำนาญจึงทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานและเป็นกันเอง ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้นและทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชโลธร ใจหาญ (2558) การใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลรัตนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลรัตนบุรี จำนวน 31 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม มีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยโครงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงเป็นการเรียนรู้และวิธีแสวงหาความรู้บนพื้นฐานแนวคิดของ John Dewey ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริง (Learning by Doing) จะประกอบด้วย การรู้ (Knowing) และการลงมือกระทำ (Doing) ความรู้และความสามารถในการใช้ความรู้นั้น ๆ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางบวกอย่างชัดเจน ด้านความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนสามารถสร้างท่าใหม่จากเรื่องเล่าท้องถิ่นได้อย่างมีเอกลักษณ์ แสดงความกล้าแสดงออกและเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่มากขึ้นด้านการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้น สามารถแบ่งหน้าที่ ประสานงาน และช่วยเหลือกันในทีม รวมทั้งมีทักษะการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นทั้งการพูด การฟัง และการแสดงออกผ่านภาษากาย ด้านเจตคติต่อวัฒนธรรมไทย นักเรียนแสดงความภาคภูมิใจในความเป็นไทยเพิ่มขึ้น มีความสนใจศึกษาเรื่องเล่าและประเพณีท้องถิ่นมากขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นกล้าตั้งคำถาม ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างลึกซึ้ง

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรม

1. ในการพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอน “ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครู บุคลากร และเครือข่ายทางวิชาการในการประเมินผลงาน ควรปรับให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน สามารถปรับเปลี่ยนให้มีความยืดหยุ่นกับเนื้อหาและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ครูผู้สอนควรศึกษาและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในด้านการสอนแบบโครงงานให้มีความชำนาญอย่างถ่องแท้

3.3 การเผยแพร่นวัตกรรม

ข้าพเจ้าเผยแพร่นวัตกรรม เรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน ผ่านช่องทางต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นแนวทางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนทั้งในและต่างโรงเรียน ดังนี้

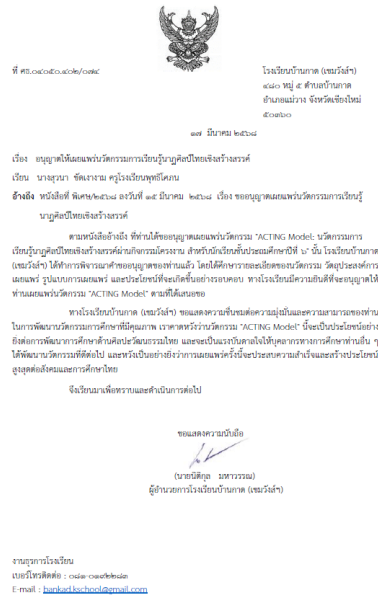
1. การเผยแพร่ผลงานภายในสถานศึกษา งาน Open House 2025 “Learning Space”
Project Based Learning Puttisopon School

2. การเผยแพร่ผลงานของนักเรียน ผ่านกิจกรรมงานต่างๆ และ สื่อออนไลน์ Facebook เพจ AM-D Puttisopon <https://www.facebook.com/profile.php?id=100054273350172>

3. การเผยแพร่นวัตกรรมไปยังสถานศึกษาอื่น เช่น โรงเรียนบ้านกาด (เขมวังสำ)

เอกสารอ้างอิง

- ชโลธร ใจหาญ. (2558). การใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลรัตนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ทศนา แฉมฉนิ. (2560). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีดี ปลื้มสารานุกิจ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะในศตวรรษที่21ของผู้เรียน. วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์. 7(3): 141-158.
- ประพันธ์ สุริหาร.(2532).ทฤษฎีการบริหาร.ขอนแก่น:ภาควิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
- เรณู โกศินานนท์. (2545). นาฏศิลป์ไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- วัฒนา มังคสมัน. (2551). การสอนแบบโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมลมาลย์ นิมนต์พันธ์. (2545). การละครไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

“ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) : สุณา ชัดเงางาม

ภาคผนวก

ลิงค์/QR-code วิดีทัศน์นำเสนอผลงานนวัตกรรม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางสาวศิริพร เตชนันท์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
2. นางพัชราภรณ์ วิเศษคุณ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
3. นางสาวณัฐชานันท์ มธุรสาทิศ
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ(นาฏศิลป์)
โรงเรียนโรงเรียนบ้านกาด (เขมวงษ์ราษฎร์รังสฤษฎ์)
อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4
4. นางนันทิกานต์ อาชีวะ
หัวหน้างานวิชาการ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
5. นางศันสนีย์ จันทรธีระโรจน์
หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

สรุปผลการประเมินแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ “ACTING Model”
 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

*****

ตารางแสดงคะแนน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 ส่วนที่ 1: การออกแบบโมเดล ACTING

1.1 ความชัดเจนของโมเดล ACTING

องค์ประกอบ	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
A - Art-based Learning (การเรียนรู้บนพื้นฐานศิลปะ)	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
C - Collaboration (การทำงานร่วมกัน)	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
T - Thai Cultural Identity (อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทย)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
I - Innovation (ความคิดสร้างสรรค์)	5	4	4	5	5	4.60	0.49	มากที่สุด
N - Narrative-based Project (การเล่าเรื่องเป็นฐาน)	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
G - Goal-Oriented Learning (การเรียนรู้แบบมุ่งเป้าหมาย)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

1.2 การบูรณาการโมเดล ACTING

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การเชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างสมเหตุสมผล	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การประยุกต์ใช้โมเดลในแต่ละชั่วโมงอย่างเหมาะสม	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด

ส่วนที่ 2: การออกแบบหลักสูตร

2.1 มาตรฐานและตัวชี้วัด

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความชัดเจนของมาตรฐาน	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความเหมาะสมของตัวชี้วัดกับระดับชั้น ป.6	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดกับกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ความครอบคลุมทักษะด้านนาฏศิลป์ไทย	5	4	4	5	5	4.60	0.49	มากที่สุด

2.2 โครงสร้างเนื้อหา

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ความเหมาะสมของการแบ่ง 3 Phase	5	4	4	5	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงของเนื้อหา	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การเชื่อมโยงกับเรื่องราวท้องถิ่น	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด

ส่วนที่ 3: การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 ความหลากหลายของกิจกรรม

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความหลากหลายของวิธีการสอน	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
การสอดแทรกเกมและกิจกรรมสนุกสนาน	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การปรับใช้กิจกรรมให้เหมาะกับผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความสมดุลระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

3.2 การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
การส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด

3.3 การจัดขั้นตอนการเรียนรู้

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความชัดเจนของขั้นนำ-สอน-ปฏิบัติ-สรุป	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความเหมาะสมของเวลาในแต่ละขั้นตอน	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
การเชื่อมโยงระหว่างขั้นตอนต่างๆ	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด

ส่วนที่ 4: การวัดและประเมินผล

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความหลากหลายของวิธีการประเมิน	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความสอดคล้องของการประเมินกับตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การประเมินทั้งกระบวนการและผลลัพธ์	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความชัดเจนของเกณฑ์การให้คะแนน	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด

ส่วนที่ 5: ความเหมาะสมกับผู้เรียน

5.1 ความเหมาะสมตามวัย

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความเหมาะสมของเนื้อหาแก่นักเรียน ป.6	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ระดับความยากง่ายของกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การตอบสนองความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด

5.2 การส่งเสริมการพัฒนาองค์รวม

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การพัฒนาด้านความรู้ (Knowledge)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การพัฒนาด้านทักษะ (Skills)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การพัฒนาด้านคุณลักษณะ (Attitude)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การส่งเสริมความมั่นใจและภาคภูมิใจ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญที่มี “ACTING Model”
นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม (คน)	IOC
		คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
		1	2	3	4	5		
1	นวัตกรรมการสอดคล้องกับสภาพปัญหา การเรียนรู้/วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	นวัตกรรมการสอดคล้องกับแผนการจัดการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	นวัตกรรมการมีความเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
4	นวัตกรรมการมีความชัดเจน ความสมบูรณ์ ครบถ้วนในด้านเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	นวัตกรรมการเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	นวัตกรรมการมีคุณภาพ ทันสมัย และ เหมาะสมนำไปใช้ได้	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80

จากตารางแสดงผลรายการประเมินนวัตกรรมการศึกษา “ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกข้อมีค่า IOC 0.80 ขึ้นไป หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันว่า นวัตกรรมการศึกษาเรื่องนี้ มีความเหมาะสม ทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบมีความถูกต้องเที่ยงตรงและครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปใช้ได้

สรุปผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม (คน)	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”	0	+1	+1	0	+1	3	0.60
4	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีผลงานการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานภูมิลีไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ สัปดาห์ที่ 11
รหัสวิชา ศ 16101 ชื่อวิชา ภูมิลีไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การแสดงภูมิลีไทยเชิงสร้างสรรค์ รวมเวลา 10 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ค้นพบภูมิลีไทยผ่านเรื่องราวท้องถิ่น เวลา 1 ชั่วโมง
วัน เดือน ปี ที่สอน .....

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
มาตรฐาน
ศ.3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางภูมิลีไทยอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าภูมิลีไทย
ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
ตัวชี้วัด
1. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงโดยเน้นการถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ (ศ.3.1 ป.6/1)
2. ออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงอย่างง่าย ๆ (ศ.3.1 ป.6/2)
3. บรรยายความรู้สึกของเพลงที่มีต่อภูมิลีไทยและการแสดงอย่างสร้างสรรค์ (ศ.3.1 ป.6/4)
4. แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง (ศ.3.1 ป.6/5)

สาระการเรียนรู้
ภูมิลีไทยเป็นศิลปะที่แสดงออกถึงความคิด จินตนาการ และวัฒนธรรมของไทย การนำภูมิลีไทยมา
กันเรื่องราวในท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าและเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองอย่างดียิ่ง

จุดประสงค์การเรียนรู้
ด้านความรู้ (Knowledge)
อธิบายความหมายและคุณค่าของภูมิลีไทยได้ (K)
ด้านทักษะกระบวนการ (Process)
ระบุเรื่องราวท้องถิ่นที่น่าสนใจและเหมาะสมสำหรับนำมาพัฒนาเป็นผลงานภูมิลีไทยได้ (P)
ด้านสมรรถนะ (Competency)
สามารถควบคุมตนเอง ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ (C)
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude/Attribute)
เห็นคุณค่าและแสดงความสนใจต่อภูมิลีไทยและเรื่องราวท้องถิ่น (A)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ อยู่อย่างพอเพียง ซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นในการทำงาน
 มีวินัย รักความเป็นไทย ใฝ่เรียนรู้ มีจิตสาธารณะ

คุณลักษณะของผู้เรียน ตามหลักสูตรโรงเรียนพุทธิโกณ
 เป็นเลิศวิชาการ สื่อสารองภาษา สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
 ผลักดันอย่างสร้างสรรค์ ร่วมกันรับผิดชอบสังคมโลก

ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน
 การอ่าน : .....
 การคิดวิเคราะห์ : .....วิเคราะห์ ลักษณะทางทวารการแสดงท้องถิ่น.....
 การเขียน : .....

ด้านสมรรถนะ (Competency)
สมรรถนะที่ 1 สมรรถนะ การจัดการตนเอง
ระดับสมรรถนะ ระดับที่ 5 พุทธิธรรมนำใจ สามารถควบคุมตนเอง ในการปฏิบัติกิจกรรมการ
เรียนรู้
ภาระ / ชิ้นงาน / ร้อยรอย / หลักฐานการเรียนรู้
- ใบกิจกรรมเรื่องราวท้องถิ่นที่สนใจ
- การนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ประเด็นการประเมิน	วิธีการวัดผล	เอกสาร/หลักฐาน	เกณฑ์การให้คะแนน
อธิบายความหมายและความสำคัญของภูมิลีไทยได้	- สังเกตจากการถาม และการแสดงความคิดเห็น	แบบสังเกต	ตามเกณฑ์ที่กำหนด
ระบุเรื่องราวท้องถิ่นที่น่าสนใจและเหมาะสมสำหรับการนำมาพัฒนาเป็นผลงานภูมิลีไทยได้ (P)	ตรวจสอบผลงาน	ใบกิจกรรมเรื่องราวท้องถิ่นที่สนใจ	ตามเกณฑ์ที่กำหนด
สามารถควบคุมตนเอง ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกต	ตามเกณฑ์ที่กำหนด
เห็นคุณค่าและแสดงความสนใจต่อภูมิลีไทยและเรื่องราวท้องถิ่น	สังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรม	แบบสังเกต	ตามเกณฑ์ที่กำหนด

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามโมเดล ACTING (เน้น A + T + N)
ขั้นที่ 1 เริ่มต้นเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)
1. ให้นักเรียนดูภาพและฟังเพลงพื้นบ้านที่เกี่ยวกับภูมิลีไทย เช่น "สรวิศ" "อินดี" "นคร" และให้นักเรียนเล่าความหมายและอธิบายแบบทวารการแสดงพื้นบ้าน
2. ให้นักเรียนดูภาพและฟังเพลงพื้นบ้านที่เกี่ยวกับภูมิลีไทยที่มีลักษณะการซ้ำและลีลาที่ต่างออกไปบ้าง ผู้แสดงแต่ละคนแสดงลีลาที่ต่างออกไปบ้างโดยให้นักเรียนสังเกตความเคลื่อนไหวและลีลาซ้ำกับตนเองว่าซ้ำกันหรือไม่ และจะประกอบเครื่องแต่งกายอย่างไร
3. ให้นักเรียนดูภาพและฟังเพลงพื้นบ้านที่เกี่ยวกับภูมิลีไทย
ขั้นที่ 2 ฝึกฝน (20 นาที)
นำเสนอเนื้อหาเรื่อง การแสดงภูมิลีไทยและภูมิลีท้องถิ่น เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญในการแสดงภูมิลีไทยและภูมิลีท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ ท่าทาง, คนตรี, เครื่องแต่งกาย, เรื่องราว และลีลาในการสร้างสรรค์ทำภูมิลีไทย ได้แก่ การสร้างสรรค์ท่าทางท่าของเพลง การสร้างสรรค์ท่ารำหรือความหมายตามเนื้อเพลง และการสร้างสรรค์ท่าประกอบเพลงที่เนื่อง จากในขณะมีภูมิลีไทยและภูมิลีท้องถิ่น

ขั้นที่ 3 ซ้อมปฏิบัติ (20 นาที)
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 8-10 คน และนำความรู้จากการเตรียมตัวที่ภูมิลีไทยและภูมิลีท้องถิ่น แล้วพิจารณาองค์ประกอบสำคัญในการแสดงภูมิลีไทยและภูมิลีท้องถิ่นว่ามีอะไรบ้าง และเขียนสรุปลงในใบกิจกรรมเรื่องราวท้องถิ่นที่สนใจ

ขั้นที่ 4 ซ้อมปฏิบัติ (10 นาที)
นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง การสร้างสรรค์ทำภูมิลีไทยเป็นความคิดของชั้นเรียน โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สื่อแหล่งการเรียนรู้
1. วีดิโอการแสดงภูมิลีไทย (เช่น ลีลา รำวง)
2. ภาพประกอบเรื่องราวท้องถิ่น
3. อินเทอร์เน็ต
4. ใบกิจกรรมและแบบประเมิน.

ลงชื่อ ..... ผู้สอน
(นางสุรนา ชัดเจางาม)
ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา/ผู้รับมอบหมาย
.....
ลงชื่อ ..... (นางสาวศิริพร เตชะนันท์)
ผู้บริหาร/ผู้รับมอบหมาย

บันทึกผลหลังจัดการเรียนรู้
1. นักเรียนจำนวน.....27.....คน
ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....27.....คน คิดเป็นร้อยละ.....100.....
ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน คิดเป็นร้อยละ.....
นักเรียนไม่ผ่าน มีดังนี้
1.....
2.....
3.....
4.....
แนวทางแก้ไขนักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้
.....

2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ (K)
• นักเรียนจำนวน 26 คน สามารถอธิบายความหมายของภูมิลีไทยได้ถูกต้องว่า เป็นศิลปะการแสดงที่ผสมผสานระหว่างการเต้นรำ คนตรี และนาฏกรรมและสามารถแยกแยะประเภทของภูมิลีไทยได้ มีความเข้าใจองค์ประกอบของภูมิลีไทย (ท่าทาง คนตรี เครื่องแต่งกาย)
• นักเรียนจำนวน 24 คน อธิบายได้ว่าภูมิลีไทยเป็นเครื่องแต่งกายที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของภูมิลีไทยในการถ่ายทอดเรื่องราวและคุณค่าความเป็นในการอนุรักษ์ภูมิลีไทยสำหรับคนรุ่นหลัง

3. นักเรียนมีความรู้คิดทักษะ (P)
• นักเรียนจำนวน 26 คน สามารถระบุเรื่องราวท้องถิ่นที่หลากหลาย อย่างน้อย 3-5 เรื่อง วิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องราว (ตัวละคร โครงเรื่อง ข้อคิด) ได้ถูกต้อง มีความสามารถในการประยุกต์เรื่องราวให้เข้ากับแบบภูมิลีไทยได้

4. นักเรียนมีสมรรถนะ (C)
• นักเรียนจำนวน 26 คน เข้าร่วมกิจกรรมตรงเวลาและเตรียมความพร้อมได้เองฝึกซ้อมด้วยความตั้งใจและไม่ย่อท้อ ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมในระหว่างทำกิจกรรม และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และข้อตกลงของกลุ่ม

4. นักเรียนมีเจตคติ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม (A)
• นักเรียนจำนวน 26 คน มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมภูมิลีไทย สนใจศึกษาเรียนรู้ภูมิลีไทยในรูปแบบอื่นๆ เพิ่มเติม

ชื่อเสนอแนะ
.....
ลงชื่อ .....
(นางสุรนา ชัดเจางาม)
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

ตัวอย่างใบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะไทย เชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

<p>ใบกิจกรรมที่ 1: “เรื่องราวท้องถิ่นที่น่าสนใจ” ----- คำแนะนำ: ร่วมกับระดมสมองหาเรื่องราวท้องถิ่นที่กลุ่มรู้จัก เขียนลงในช่องต่างๆ ให้นมากที่สุด</p> <p>📍 ตำบลท้องถิ่น</p> <div style="text-align: center;"><div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 50px; margin: 0 auto;"></div></div> <p>🗺️ เทศกาลประเพณี 📖 บุคคลสำคัญ</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"><div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 60px;"></div><div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 60px;"></div></div> <p>🌟 เรื่องราวท้องถิ่น 🏠 สถานที่มีเอกลักษณ์</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"><div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 60px;"></div><div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 60px;"></div></div> <p>📌 ศิลปกรรมท้องถิ่น</p> <div style="text-align: center;"><div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 50px; margin: 0 auto;"></div></div>	<p>ใบกิจกรรมที่ 2: การเลือกเรื่องราวและให้เหตุผล -----</p> <p>เรื่องราวที่กลุ่มเลือก: _____</p> <p>เหตุผลในการเลือก (ให้เหตุผลอย่างน้อย 3 ข้อ):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความน่าสนใจ: _____ _____ 2. ความเหมาะสมสำหรับการแสดง: _____ _____ 3. ความเชื่อมโยงกับท้องถิ่น: _____ _____ <p>สิ่งที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม: ☐ รายละเอียดของเรื่องราว ☐ ตัวละครหลัก ☐ ฉากและสถานที่ ☐ ข้อความที่ ต้องการสื่อ ☐ อื่นๆ ระบุ _____</p> <p>การมอบหมายงานภายในกลุ่ม:</p> <ul style="list-style-type: none"> • _____ หาข้อมูลเรื่องราว • _____ หารูปภาพประกอบ • _____ หารายละเอียดดนตรีประกอบ • _____ จัดทำแผนการนำเสนอ <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>
--	---

ตัวอย่างแบบประเมินการจัดการเรียนรู้ “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้
นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

แบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน

แบบประเมินสำหรับครู

ชื่อนักเรียน: _____ วันที่: _____

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
1. ความสนใจการทำกิจกรรม					
• มีสีหน้าแจ่มใส กระตือรือร้นเมื่อมีการประกาศกิจกรรม					
• ตั้งใจฟัง ให้ความสนใจเมื่อมีการอธิบายรายละเอียดกิจกรรม					
• ถามคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรม					
• เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้น ไม่ต้องการเตือน					
• ไม่แสดงท่าทีหลีกเลี่ยงหรือไม่เต็มใจเข้าร่วม					
2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
• แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม					
• ยกมือหรือขออนุญาตก่อนพูด					
• พูดด้วยเสียงที่ชัดเจน ผู้人可以ฟังเข้าใจได้					
• แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังพูดถึง					
• ไม่กลัวที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างสุภาพ					
3. การตอบคำถาม					
• ตอบคำถามอย่างชัดเจนและตรงประเด็น					

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
● ใช้เวลาคิดอย่างเหมาะสมก่อนตอบ					
● ตอบคำถามด้วยความมั่นใจ ไม่แสดงท่าทีหลีกเลี่ยง					
● ขยายคำตอบด้วยเหตุผลหรือตัวอย่างเมื่อเหมาะสม					
● ยอมรับหากไม่ทราบคำตอบและขอความช่วยเหลือ					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น					
● ตั้งใจฟังเมื่อผู้อื่นพูด ไม่แสดงท่าทีเบื่อหน่าย					
● ไม่ขัดจังหวะขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด					
● แสดงการยอมรับด้วยการพยักหน้าหรือให้ความสนใจ					
● ถามคำถามเพื่อความเข้าใจเมื่อไม่เข้าใจ					
● ไม่วิพากษ์วิจารณ์หรือดูถูกความคิดเห็นของผู้อื่น					
5. ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
● เริ่มทำงานทันทีหลังจากได้รับมอบหมาย					
● ทำงานอย่างต่อเนื่องจนเสร็จสิ้น					
● ขอคำแนะนำเมื่อมีข้อสงสัยแทนการทำผิด					
● ส่งงานตามกำหนดเวลาที่ตกลงไว้					
● ตรวจสอบความถูกต้องของงานก่อนส่ง					

รวมคะแนนการสังเกตพฤติกรรม: ____

แบบประเมินพฤติกรรมรายกลุ่ม
แบบประเมินสำหรับครู

ชื่อนักเรียน: _____

วันที่: _____

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
1. การวางแผนการทำงาน					
เข้าร่วมการประชุมวางแผนอย่างสม่ำเสมอ					
เสนอแนวคิดและขั้นตอนการทำงานที่เป็นระบบ					
ช่วยกำหนดเป้าหมายและกรอบเวลาการทำงาน					
แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่ม					
เตรียมอุปกรณ์หรือข้อมูลที่จำเป็นล่วงหน้า					
ติดตามความคืบหน้าของงานตามแผนที่กำหนด					
2. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ					
ส่งงานส่วนตัวตามกำหนดเวลาที่ตกลงกับกลุ่ม					
แจ้งให้กลุ่มทราบเมื่อมีปัญหาหรือติดขัด					
ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นเมื่อตนเองทำงานเสร็จแล้ว					
ตรวจสอบคุณภาพงานของตนเองก่อนนำมารวมกับกลุ่ม					
ยอมรับผิดชอบเมื่อทำผิดพลาดและหาทางแก้ไข					

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
3. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ในการประชุมกลุ่ม					
เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาเมื่อกลุ่มเจออุปสรรค					
แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์					
กล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างสุภาพและมีเหตุผล					
ซักถามเมื่อไม่เข้าใจหรือต้องการความชัดเจน					
เสนอความคิดสร้างสรรค์ที่ช่วยพัฒนาคุณภาพงาน					
4. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
แสดงท่าทีตั้งใจฟังเมื่อสมาชิกคนอื่นพูด					
ไม่ขัดจังหวะหรือพูดทับขณะที่ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น					
ถามคำถามเพื่อทำความเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น					
แสดงการยอมรับหรือให้ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์					
เปิดใจยอมรับความคิดเห็นที่ดีแม้จะแตกต่างจากตนเอง					
สรุปหรือย้ำความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อแสดงความเข้าใจ					
ไม่แสดงท่าทีดูถูกหรือวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบ					

แบบประเมินความสามารถด้านทักษะทางนาฏศิลป์

เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์

ภาคเรียนที่ _____ ชั้น _____

รายการประเมิน	คะแนน 100	รายกลุ่ม			
		1	2	3	4
ทักษะการแสดง					
ความคิดสร้างสรรค์					
การเชื่อมโยงวัฒนธรรม					
การทำงานร่วมกัน					
การนำเสนอ					

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสามารถด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์

1. ทักษะการแสดง (20 คะแนน)	
<p>ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> แสดงท่าทางการเดินได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามจังหวะ ควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายได้อย่างแม่นยำ มีความยืดหยุ่นและความแข็งแรงของร่างกายดีเยี่ยม ประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้อย่างลงตัว มีเทคนิคการแสดงที่หลากหลายและซับซ้อน <p>ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> แสดงท่าทางการเดินได้ถูกต้องตามจังหวะ ควบคุมการเคลื่อนไหวได้ดี มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย มีความยืดหยุ่นและความแข็งแรงในระดับดี ประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้ดี มีเทคนิคการแสดงที่หลากหลาย 	<p>ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> แสดงท่าทางการเดินได้ถูกต้องในระดับปานกลาง ควบคุมการเคลื่อนไหวได้พอใช้ มีข้อผิดพลาดบ้าง มีความยืดหยุ่นและความแข็งแรงในระดับปานกลาง ประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้พอใช้ มีเทคนิคการแสดงพื้นฐาน <p>ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> แสดงท่าทางการเดินไม่ถูกต้อง หรือไม่ตรงจังหวะ ควบคุมการเคลื่อนไหวได้น้อย มีข้อผิดพลาดมาก ขาดความยืดหยุ่นและความแข็งแรงของร่างกาย ไม่สามารถประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้ เทคนิคการแสดงยังไม่เพียงพอ
2. ความคิดสร้างสรรค์ (20 คะแนน)	
<p>ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> สร้างสรรค์ท่าเต้นที่แปลกใหม่และน่าสนใจ ใช้จินตนาการในการตีความเพลงหรือธีมได้อย่างโดดเด่น มีการผสมผสานรูปแบบการเต้นที่หลากหลาย แสดงความเป็นตัวตนที่เฉพาะในการแสดง สร้างการแสดงที่มีเอกลักษณ์และจดจำได้ 	<p>ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> สร้างสรรค์ท่าเต้นได้ในระดับปานกลาง ตีความเพลงหรือธีมได้พอใช้ ใช้รูปแบบการเต้นพื้นฐาน แสดงความเป็นตัวตนได้น้อย การแสดงมีความหมายพอใช้

<p>ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • สร้างสรรค์ท่าเต้นที่น่าสนใจ • ตีความเพลงหรืออิมได้ดี • มีการผสมผสานรูปแบบการเต้นได้บ้าง • แสดงความเป็นตัวตนได้พอสมควร • สร้างการแสดงที่มีความหมาย	<p>ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ขาดความคิดสร้างสรรค์ ใช้ท่าเต้นซ้ำๆ • ตีความเพลงหรืออิมไม่ได้ • ใช้รูปแบบการเต้นจำกัด • ไม่แสดงความเป็นตัวตน • การแสดงขาดความหมาย
3. การเชื่อมโยงวัฒนธรรม (20 คะแนน)	
<p>ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม • เข้าใจและถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมได้ดีเยี่ยม • สื่อสารประวัติศาสตร์หรือความเป็นมาของการเต้นได้ชัดเจน • ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับความทันสมัยได้อย่างลงตัว • แสดงให้เห็นความเคารพและความเข้าใจในวัฒนธรรม <p>ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้ได้ถูกต้อง • เข้าใจและถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมได้ดี • สื่อสารเรื่องราวทางวัฒนธรรมได้พอสมควร • ผสมผสานวัฒนธรรมกับความทันสมัยได้ • แสดงความเคารพต่อวัฒนธรรม	<p>ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้ได้บ้าง • เข้าใจความหมายทางวัฒนธรรมในระดับพื้นฐาน • สื่อสารเรื่องราวทางวัฒนธรรมได้น้อย • การผสมผสานวัฒนธรรมยังไม่ลงตัว • แสดงความเคารพต่อวัฒนธรรมพอใช้ <p>ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ไม่นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้ • ไม่เข้าใจความหมายทางวัฒนธรรม • ไม่สามารถสื่อสารเรื่องราวทางวัฒนธรรมได้ • ขาดการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม • ไม่แสดงความเคารพต่อวัฒนธรรม
4. การทำงานร่วมกัน (20 คะแนน)	
<p>ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประสานการเคลื่อนไหวกับสมาชิกในกลุ่มได้อย่างสมบูรณ์แบบ • มีส่วนร่วมในการวางแผนและฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ • ช่วยเหลือและสนับสนุนสมาชิกคนอื่นอย่างดี • แสดงภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ดี • สร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นมิตรและสร้างสรรค์ <p>ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประสานการเคลื่อนไหวกับกลุ่มได้ดี • มีส่วนร่วมในการวางแผนและฝึกซ้อม • ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นได้บ้าง • แสดงบทบาทในกลุ่มได้ดี • สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี	<p>ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ประสานการเคลื่อนไหวกับกลุ่มได้พอใช้ • มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มเป็นครั้งคราว • ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นได้น้อย • แสดงบทบาทในกลุ่มได้ปานกลาง • บรรยากาศการทำงานเป็นกลาง <p>ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ไม่สามารถประสานการเคลื่อนไหวกับกลุ่มได้ • ไม่มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม • ไม่ช่วยเหลืสมาชิกคนอื่น • ไม่แสดงบทบาทในกลุ่ม • สร้างปัญหาในการทำงานกลุ่ม

5. การนำเสนอ (20 คะแนน)	
<p>ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีความมั่นใจและความกล้าแสดงออกสูง • ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ตลอดการแสดง • สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้อย่างชัดเจน • ใช้การแสดงออกทางใบหน้าและท่าทางประกอบได้ดี • สร้างความประทับใจและความจดจำให้กับผู้ชม <p>ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีความมั่นใจในการแสดง • ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ดี • สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้ • ใช้การแสดงออกประกอบได้พอสมควร • สร้างความประทับใจให้กับผู้ชม	<p>ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีความมั่นใจในการแสดงปานกลาง • ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้บ้าง • สื่อสารอารมณ์ได้ในระดับพื้นฐาน • การแสดงออกประกอบจำกัด • สร้างความประทับใจได้น้อย <p>ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ขาดความมั่นใจในการแสดง • ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ • ไม่สามารถสื่อสารอารมณ์ได้ • ขาดการแสดงออกประกอบ • ไม่สร้างความประทับใจ

สรุปการให้คะแนน

คะแนนเต็ม 100 คะแนน

- ระดับ 4 (ดีเยี่ยม): 90-100 คะแนน
- ระดับ 3 (ดี): 70-89 คะแนน
- ระดับ 2 (พอใช้): 50-69 คะแนน
- ระดับ 1 (ควรปรับปรุง): 0-49 คะแนน

หมายเหตุ: ผู้ประเมินสามารถปรับคะแนนในแต่ละหัวข้อได้ตามความเหมาะสมและบริบทของการแสดง

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นางสุณา ชัดเงางาม
วัน เดือน ปีเกิด	14 พฤษภาคม 2526
การศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอก นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	2548 โรงเรียนบ้านสุขฤทัย อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ 2552 โรงเรียนบ้านหนองเขียว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ 2555 โรงเรียนบ้านทุ่งข้าวพวง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ 2559 โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

